

Тобто, саме громадськість, є тим механізмом, який може забезпечити розвиток території. Водночас варто визначитися, яким саме шляхом співпрацювати з місцевими органами влади для забезпечення такого розвитку. Необхідно також встановити взаємні рівні партнерства у процесі співпраці, тобто влада має бути “перерозподілена” шляхом переговорів між громадою та представниками влади, що являють собою зацікавлені сторони. У такому випадку, громадськість впливає не лише на процес планування, а й виконує певні програми, контролює певну діяльність та вимагає звітів. Отже, можна говорити про те, що громадськість «бере владу у свої руки», а не просто отримує дозвіл на участь у публічно-управлінських процесах. Відтак, активна участь громадськості пов’язана із подальшим розвитком таких громад, які спроможні вирішувати складні проблеми, а процес прийняття управлінських рішень базується на основі спільного бачення та відчуття приналежності й позитивної налаштованості, визнання спільних цінностей та розвитку мереж комунікаційної взаємодії.

Список використаних джерел

1. Сивак Т. В. Принципи стратегічних комунікацій у публічному управлінні. *Технології державного управління*. 2019. С. 41-49
2. Планування розвитку територіальних громад. Навчальний посібник для посадових осіб місцевого самоврядування / Г. Васильченко, І. Парасюк, Н. Єременко / Асоціація міст України – К., ТОВ «ПІДПРИЄМСТВО «ВІ ЕН ЕЙ», 2015. – 256 с.
3. Куропась І. Комунікаційна стратегія громади: тренд чи необхідність? Вебпортал «Громадський простір». URL: <https://www.prostir.ua/?library=komunikatsijna-stratehiya-hromady-trend-chy-neobhidnist>

Гуцаленко А. Є., здобувачка вищої освіти гр. ПУА-201
Науковий керівник – **Пономаренко С. І., к.е.н., доцент**
Національний університет «Чернігівська політехніка»

ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В КОНТЕКСТІ ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ

Прийняття управлінських рішень в системі публічного управління є однією з найважливіших функцій та виступає основою для всього управлінського процесу. Кожна людина протягом життя приймає безліч рішень, але варто розрізнити такі поняття як «управлінське рішення» та «рішення» в цілому, саме тому є певні ознаки, завдяки яким можна це зробити:

- Ціль. Керівнику необхідно приймати рішення виходячи не з власних потреб, а з метою досягнення певних цілей установи;
- Наслідки. Треба розуміти що кожне рішення має наслідки, та може суттєво впливати на стан об’єкта управління;
- Поділ праці. В установі повинен існувати поділ праці, одні робітники зайняті аналізом проблемної ситуації процесом прийняття рішень, інші – реалізацією прийнятого рішення;
- Професіоналізм. Керівник установи повинен мати необхідні знання, мати досвід, для того щоб приймати ефективні рішення;

Під прийняттям управлінських рішень можна розуміти процес їх розробки та вибору. Управлінське рішення – результат вибору суб’єктом (органом) управління способу дій, спрямованих на розв’язання певної проблеми управління.

Основна мета управлінського рішення – забезпечити координуючий вплив на об’єкт (систему) управління для досягнення цілей організації. Управління передбачає наявність суб’єкта й об’єкта управління, між якими існує певний зв’язок [1].

Якщо говорити про прийняття рішень на рівні публічної влади, то варто зазначити, що саме тут процес прийняття ефективного рішення особливо важливим, оскільки від їх обґрунтованості та результативності залежить добробут громадян, а також результативна діяльність органу місцевого самоврядування, реалізація державної політики у певній галузі чи сфері.

Кожен керівник завжди має на меті прийняття найоптимальнішого рішення, яке успішно вирішить виявлену проблему, саме тому для кожного рішення є певні вимоги, а саме:

1. наукова обґрунтованість;
2. цілеспрямованість рішення;
3. кількісна і якісна визначеність УР;
4. правомірність і законність рішення;
5. оптимальність;
6. своєчасність прийняття УР;
7. комплексність УР.
8. гнучкість; [2].

Варто зазначити, що рішення мають свої функції:

1. Скеровуючу (у рішенні є конкретне завдання, яке необхідно виконати у зазначений термін);
2. Координуючу (рішення визнає місце кожного працівника у вирішенні певних завдань, та погоджує їх дії);
3. Мобілізуючу (полягає у активації працівників для досягнення цілей)

Прийняте управлінське рішення дасть гарний результат за умови, що всі три функції будуть реалізовані, бо якщо знехтувати хоча б однією з них, то це призведе до неузгодженості дії колективу, втраті інтересу, а також до можливого невиконання рішення.

Прийняття управлінських рішень - певний процес, який обов'язково починається із виникнення певної проблеми в організації, а закінчується обранням рішення, яке допоможе усунути проблемну ситуацію, це процес прийняття рішення складається з 4 етапів:

1. Підготовка, на цьому етапі відбувається аналіз ситуації, пошук та обробка інформації, а також виявлення то формування проблеми, яку необхідно вирішити;
2. Прийняття, на цій стадії відбувається розробка максимальної кількості та оцінка альтернатив; вибір та прийняття найоптимальнішого рішення;
3. Реалізація, ця стадія включає в себе конкретизацію управлінського рішення та доведення його до виконавців, контроль за процесом виконання, за необхідністю вносяться певні корективи.
4. Оцінка результатів, на цьому етапі відбувається аналіз отриманих результатів від реалізації рішення. Керівнику необхідно оцінити ефективність прийнятого управлінського рішення, тобто дати відповідь на такі питання, як: Чи було досягнуто мети? Чи воно ефективну у плані витрат? Чи вважають підлеглі, що це рішення ефективне? З якими труднощами стикнулися під час реалізації? Якщо рішення все ж таки неефективне, то керівник повинен обрати іншу альтернативу.

В процесі управління органами публічної влади важливим постає прийняття дієвих та ефективних управлінських рішень, які будуть позитивно впливати на добробут громадян, та результативну діяльність публічного органу влади.

Проблеми розвитку регіонів, міст, сіл, ОТГ можливо вирішити за допомогою правильно прийнятих управлінських рішень керівниками органами публічної влади. Аби підвищити ефективність управлінських рішень можна вивчати найкращі практики, досвід зарубіжних країн, це все буде сприяти розвитку добробуту громадян та країни.

Список використаних джерел:

1. Петруня Ю. Є., Літовченко Б. В., Пасічник Т. О. Прийняття управлінських рішень : навчальний посібник. 3-тє вид., переробл. і допов. / за ред. Ю. Є. Петруні. Дніпропетровськ : Університет митної справи та фінансів, 2015. 209 с.
2. Методи і алгоритми прийняття рішень. Конспект лекцій. Дніпропетровськ, 2015. 104 с. URL: https://ut.nmu.org.ua/ua/information-to-student/Методические%20указания/КОНСПЕКТ_МАПР.pdf